

بررسی و تحلیل عناصر اقلیمی موثر بر آسایش انسان (نمونه موردی: شیراز)

غزاله رزازچیان بابلی^{۱*}، انسیه قربانی نیا^۲، ساناز پورکرمی

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه اسلامی آزاد واحد تهران شرق، (Ghazaleh_razazchian@yahoo.com)

۲- استاد یار دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شرق، (Ghorbaninia@yahoo.com)

۳- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه اسلامی آزاد واحد تهران شرق (aniko.design@yahoo.com)

چکیده

شناخت پتانسیل های طبیعی، به عنوان بستر فعالیت های انسانی پایه و اساس غالب برنامه ریزی های محیطی و آسایش سرزمین را تشکیل می دهد در ابن راستا شرایط آب و هوایی از عوامل بسیار موثر در اصول معماری و شهرسازی است. به نحوی که بررسی چگونگی تاثیر این عناصر و بازخوردهای آن بر معماری امری اجتناب ناپذیر است و اهمیت اقلیم و تاثیر آن در زندگی انسان بر کسی پوشیده نیست بدین جهت، در این تحقیق، روند بلند مدت عناصر اقلیمی موثر در معماری شهر شیراز شامل میانگین حداقل دما، میانگین حداکثر دما، حداقل رطوبت نسبی، حداکثر رطوبت نسبی، میانگین رطوبت نسبی، سرعت باد در مقیاس ماهانه و سالانه طی بازه زمانی ۲۰۱۰-۲۰۱۱ مورد بررسی قرار گرفت. مقاله حاضر به صورت توصیفی تحلیلی می باشد ابتدا روند عناصر اقلیمی تحلیل و بررسی شد و در ادامه تاثیر این عناصر بر حدود آسایش اقلیمی بر مبنای نمودار زیست اقلیمی اولگی، بیوکلماتیک و ماهانی مورد توجه قرار گرفت.

واژه های کلیدی: آسایش، معماری، عناصر اقلیمی، شیراز